

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Item ex Petronio Arbitro.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

I T E M.

Ex Petron. Arbitro in Sary.

NVlla vox est, quæ formam eius possit comprehendere: nam quicquid dixerit, minus erit. Crines ingenio suo flexi, per toros se humeros effuderaut: frons minima, & quæ radices capillorum retro flexerat: supercilia vsque ad malarum scripturam currentia & rufus confinio luminum penè permixta: oculi

clariore stellis extra lunam fulgentibus: nares paululum inflexæ: & osculum quale Praxiteles habere Dianam credidit: iam mentum, iam ceruix, iam manus, iam pedum candor, intra auri gracile vinculum positus Parium marmor extinxerat. Itaque tunc primus Dorida vetus amator contempsit.

A L I V D I.

Heliod. in Aethiop. lib. 3.

Η γαρ ἡ γὰρ ἰομαμάξης ἀπό σωμαρί-
δου λευκῆς βοῶν ὄχρῆμένη χιτῶνα ζῶ-
ντα ἔργον ὀδὸν χρυσοῦς ἀκίποι κατὰ σπασίον
ἡμίφειο. ζῶντι δὲ πεβέβλητο τοῖς σέρνοισι ἢ ὀτε-
χνησάμεν, εἰς ἐκείνου τὸ πᾶν τῆ αὐτῆ τέ-
χνης κατέκλεισται, οὔτε πρότερον ἢ τοιοῦτον
χαλκοσάμεν, οὔτε αὖθις διωκτοῦ ἰδου.
δουὶν γὰρ δρακόντιν τὰ ἴδιον ἄνα κλά τῆς μι-
ταφρένας ἰδέσθαι τοῦ δὲ κλένας ὑπὸ τοῦ μα-
ζοῦ παραμείψας, καὶ εἰς βρόχον σκολιὸν διαπλέ-
ξας, καὶ τὰς κεφαλὰς διολιδοῦσαι τῷ βρόχῳ συγ-
χωρήσας, ὡς περίηται τῷ δεσμῷ καὶ πλε-
ραν ἑκατέραν ἀπκώρησεν. εἶπε δὲ τὸν ἄλλοις οὐ
δοκεῖν ἔρπειν, ἀλλ' ἔρπειν, οὐχ' ὑπὸ βλοσυροῦ καὶ
ἀπηνεῖ τῷ βλέμματι φοβεροῦς, ἀλλ' ὑπερῷοι καὶ
καὶ διαφρεσμένοι, ὡς περ ἀπὸ τῶ κατὰ τὰ σέρνα τῆ
κόρης ἡμέρη κατεναζομένοι. οἱ δὲ ἦσαν τὴν ἴδιον
ἴδου χρυσοῦ, τὴν δὲ χρυσαὴν κύνειοι. ὁ γὰρ χρυσοῦς
ὑπὸ τῆ τέχνης ἐμελάμετο, ἵνα τὸ χρυσοῦ καὶ χρυ-
σαῖον τῷ φολίῳ, τῷ ζῶντι τὸ μέλαν εἰσκραβὴν
ἐπὶ εἰς ἡλα. τοιαύτη μὲν ἡ ζῶνη τῆ κόρης. ἡ κόρη δὲ
οὔτε πᾶν τὴν δεξιὰν, οὔτε ἀσύνδρον, ἀλλ'
ἡ μὲν μὴ μὴ ἴδιον αὐχέν, ἡ μὲν τὴν καὶ τῶ τοῖς ὑ-
πεκύματι, τὴν δὲ ἀπὸ κορυφῆς, καὶ ἀπὸ μετώπῃ
δάφνης ἀπαλοὶ κλώνες ἔφερον, ῥοδοειδῆ τε καὶ ἡ-
λιώσαν δια' ἔοντες, καὶ ἔθειν τῶν αὐραῖς ἔξω τῶ
πρόπολις ὄσθ' ἔφιντες. ἔφερε δὲ τῆ λαοῦ τὸ τοῖον
ἐπιχρῶν ὑπὲρ ὤμων τὸν δεξιὸν τῆς φαρῆσας ἀπρημένης τῆ δὲ βατέρῃ λαμπάδιον ἡμμένον καὶ οὕτως
ἔχουσα πῖον ἀπὸ τῶ ὀφθαλμοῦ σέλας ἡ δὲ δῶν ἀπὸ γαζερ.

VEhebarat insigni rheda, candido boum iugo: vestis eius purpurea ad pedes vsque demissa & aureis radijs interstincta: zona porro pectus præcinxerat, in quam artifex quicquid habuit industriae conclusisse videbatur, cum neque antea quicquam eiusmodi fabricasset, neque iterum pari arte conficere potuisset. Geminos enim dracones, caudis primum inter scapulas aptè connexis: deinde productis ceruicibus in mamillas desluentem, & tortili nodo ita implexos, ut capite, & sinuoso flexu subducta, tanquam ipsius nodi appendices exstarent, ab utroque latere suspenderat. Dixisset, angues se ipsa serpere: non iam rigido & terribili aspectu formidabiles: sed humido sopore desluentem, puellæ pectore, veluti illicio consopitos. Ac illi quidem erant (quod ad materiam attinet) aurei, cæterum colore cærulei. Aurum enim arte enigrescebat, ut asperitatem, ac veritatem squammæ, fuluoque perfusum nigrorem representaret. Talis quidem erat zona puellæ. Coma verò, neque omnino collecta, neque dissoluta, sed pars à collo sensim producta super humeros effluebat, pars à vertice, & fronte deducta, lauri tenellis coronata ramis, ros, & soli persimilis, modicè stringebatur, ne præter decorum blandientibus illusa fauonij erraret. Ferebat autè sinistra arcum deauratum, à dextro humero phæetra dependente, altera vero facem accensam. Cumque eo habitu esset, maius tamen ab ipsius oculis lumen, quam à face exiit: erat.

O R-